

Ryszard Rogosz, Eugeniusz Cnotliwy, Roman Kamiński, Eugeniusz Wilgocki

Wylazłów, gm. Pęczniew, woj.
sieradzkie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 12, 104-105

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rolniczy i spełniała tą funkcję przez stosunkowo krótki okres.

Na miejscu osady, zwłaszcza w jej wschodniej i centralnej - maksymalnie wyniesionej terenowo części, w XII wieku w zwłaszcza w 2 jego połowie rozprzestrzenia się cmentarzysko szkieletowe. Nieliczne pochówki zbadane w obrębie wykopu wskazują, że układ był usystematyzowany w osiach północ-południe, szkielety zwrócone głowami na zachód, w pozycji wyprostowanej, zwykle wyposażone w noże żelazne w pochewkach, kabłączki skroniowe z esowatym uszkiem i inne przedmioty metalowe.

Badania systematyczne obejmujące zaledwie 25-30% stanowiska zostały ukończone, a w najbliższych dwóch latach obiekt ulegnie likwidacji w trakcie zapełniania zbiornika wodnego w Jeziorsku.

WYLAZŁÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział Szczecin

Badania prowadzili mgr Ryszard Rogosz i dr Eugeniusz Cnotliwy przy współudziale mgr. Romana Kamińskiego i mgr. Eugeniusza Wilgockiego /autor opracowania/. Badania finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej, /IV-V okres epoki brązu - Hallstatt C/D/, osada wczesnośredniowieczna z XI-XII wieku.

Stanowisko badane w ramach programu prac archeologicznych na terenie zbiornika wodnego "Jeziorsko". Usytuowane jest na zachodnim stoku wyniesienia terenowego opadającego w kierunku rzeki Pichny, dopływu Warty. Stanowisko rozpoznano w trakcie badań powierzchniowych i wiertniczych, a następnie wykopalisk obejmując powierzchnię 3.600 m².

Stwierdzono, że rozległe stanowisko ma charakter wielokulturowy. Wystąpiły półziemianki, paleniska i jamy z materiałem kultury łużyckiej /datowany wstępnie na IV/V okres epoki brązu - Hallstatt C/D/ i z wczesnego średniowiecza/. Osada ludności kultury łużyckiej zlokalizowana była głównie w części maksymalnie obniżającej się na zachodnim skraju stoku. Sporadyczne obiekty kultury łużyckiej występują na całym stanowisku. Materiał ruchomy reprezentowany jest głównie przez fragmenty naczyń, jest mało zróżnicowany pod względem form naczyń i przedstawia niski poziom techniczny.

Osadnictwo wczesnośredniowieczne /XI-XII w. / w większości zlokalizowane jest na stoku łagodnego wyniesienia, na wschód od osadnictwa łużyckiego, przy czym zaobserwowano nakładanie się obiektów wczesnośredniowiecznych na obiekty starsze. Obiekty można podzielić na: półziemianki o nieregularnych kształtach i wymiarach ca 2,5 x 3,5m, paleniska o krótkotrwałym okresie użytkowania i różnego rodzaju jamy gospodarcze. Materiał ceramiczny jest mało zróżnicowany pod względem form. Całość materiału i raczej chaotyczna zabudowa pozwala przypuszczać, iż osada wczesnośredniowieczna miała charakter gospodarczo-produkcyjny.

Na stanowisku odkryto także kilka obiektów z materiałami kultury amfor kulistych i kultury przeworskiej.

Badania wykopaliskowe obejmujące 25% stanowiska zostały zakończone, a w najbliższych dwóch latach obiekt ulegnie całkowitej likwidacji w trakcie zapełniania zbiornika wodnego "Jeziorsko".

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okresy brązu

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Badawcza Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Marek Cwetsch, Roman Fojud, dr Ryszard Mazurowski. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Stanowisko położone jest na II poziomie terasowym doliny Warty /terasa nadzalewowa/. Terasa poszerza się w tym miejscu i przechodzi w terasę denną suchej, peryglacialnej doliny wykorzystywanej obecnie przez rz. Teleszynę. Dno tej doliny bocznej jest nadwieszane nad dnem doliny Warty na wysokości odpowiadającej poziomowi terasy II. Gleba bielnicowa wykształcona na piaskach aluwialnych.

Badania poprzedzono wykonaniem planu sytuacyjno-wysokościowego, planigrafii materiału powierzchniowego i badań geofizycznych. Założono jeden wykop szerokoprzestrzenny o powierzchni 83 arów, zlokalizowany w centralnej części stanowiska i obejmujący około 1/5 jego powierzchni.